

При сяко расширочаване на грѣднѣ тѣ клѣткѣ (*) дробь тѣ ся напълня съ въздухъ като мяхъ; а въ въздухъ тѣ винагы ся намира $\frac{1}{5}$ отъ кислородъ, кой то слѣдователно, при това, преминува въ тѣло то. Нѣ това йоще не стига. Кислородъ тѣ треба да преминува презъ сичко то тѣло, сир. да прониква и въ очы тѣ, и въ мозъкъ тѣ, и въ мышцы тѣ, и въ кости тѣ съ еднѣ думѣ, да достига до сичкы най малкы частици на тѣло то; а това е възможно само при помощъ тѣ на кръвообращенне то. Треба да знаемъ, че кръвь та, изъ извѣстенъ отдѣлъ на сърце то ся изгонва въ дробь тѣ, тука ся напоява съ кислородъ и послѣ изново постѣпа въ сърце то, дѣ въ други отдѣлъ. Като извърши тѣй малкъ единъ кругъ, тя изново презъ особно отворстие ся изгонва въ тѣй нарѣчены тѣ артерий или бѣшцы жилы, кои то, съ твърдѣ много то си расклонения, я раскарвѣтъ по сичкы часты на тѣло то. И тѣй напоена та отъ кислородъ кръвь извършва кръгообръщанне то си по цяло тѣло и рѣшително на сичкы тѣ часты дава кислородъ отъ атмосференъ въздухъ.

Нѣ ако единъ пѣтъ този процессъ ся е извършилъ, сир. кога то на сякѣ часть отъ тѣло то е дадено извѣстно количество отъ кислородъ, тогава защо, чинися, да повтаряме да дышимъ? Стига само да не испуцаме приетый тѣ въ тѣло то кислородъ, и по нататъшно то приемане на въздухъ щѣше да бѣде не нужно. Нѣ тука е работа та, че въ тѣло то, и именно въ сичкы тѣ му часты, ся извършва процессъ, приличенъ на оизи, кой то ся извършва въ пещь тѣ, кога то я налимъ. Какъ то кога то гори пещьта кислородъ тѣ ся преобрѣща на вѣглекислотѣ

(*) Грѣдна та клѣтка състои изъ ребра, кои то подвижны ежъ прикрепены къмъ грѣбнакъ тѣ и грѣдна та кость, и отъ това кога то поемаме въздухъ, ся расширочава при помощъ тѣ на мышцы тѣ.